

Mój Ojciec - Ryszard Szałucki urodził się 07 sierpnia 1932 roku w Skąpe w powiecie toruńskim. Szkołę stopnia podstawowego ukończył w Toruniu, następnie podjął naukę w Technikum Mechaniczno-Elektrycznym Nr 2 Ministerstwa Przemysłu Maszynowego w Bydgoszczy. W 1952 roku uzyskał tytuł technika mechanika. W tym samym roku rozpoczął studia wyższe na Politechnice Gdańskiej na Wydziale Mechanicznym, Specjalizacja Maszyny i Urządzenia Energetyczne - sekcja Kotły Parowe. W 1956 roku ukończył studia stopnia pierwszego na Wydziale Mechanicznym i uzyskał tytuł inżyniera mechanika. Od 01 stycznia 1956 roku podjął pracę w Katedrze Kotłów Parowych na Wydziale Budownictwa Okrętowego na etacie naukowo-badawczym. Równocześnie rozpoczął studia stopnia drugiego (magisterskie), dalej specjalizując się w zakresie Kotłów Parowych, trzy lata później uzyskał tytuł magistra inżyniera mechanika.

Po przeniesieniu Katedry Kotłów Parowych do Wydziału Budowy Maszyn Politechniki Gdańskiej z zamiłowaniem kontynuował prace badawcze i rozwojowe w zakresie kotłów parowych i techniki cieplnej. Stał się wybitnym i cenionym specjalistą z dziedziny urządzeń kotłowych, ciepłowniczych i ciepłno-mechanicznych.

Współpracował z firmami projektowymi (CBKK Tarnowskie Góry) oraz producentami kotłów (RAFAKO Racibórz, FAKOP [obecnie Foster Wheeler] Sosnowiec i innymi) i urządzeń kotłowych w zakresie wdrażania nowych technologii mających na celu poprawę skuteczności i efektywności pracy tych urządzeń. Między innymi prowadził prace badawcze nad zastosowaniem układu rur flagowych w kotłach energetycznych oraz nad nową generacją rusztów mechanicznych do średniej wielkości kotłów przemysłowych. Miał bardzo szerokie kontakty z użytkownikami kotłów parowych i wodnych. Prowadził na ich rzecz badania ruchowe i przeprowadzał analizy mające na celu poprawę gospodarki energetycznej w kotłowniach i na sieciach ciepłych zakładów przemysłowych. Za swoje prace dla przemysłu, oprócz bardzo wysokiej oceny stawianej przez bezpośrednich użytkowników, był doceniany wielokrotnie otrzymując nagrody Rektora Politechniki Gdańskiej, a także Ministra Przemysłu. Przez szereg lat prowadził wykłady i zajęcia ze studentami, umiejętnie przekazując wiedzę i zamiłowanie zawodowe.

Jego dorobek naukowy to:

- około 50 ważniejszych prac naukowo-badawczych oraz liczne ekspertyzy i prace doradcze,
- 5 wzorów patentowych dotyczących kotłów centralnego ogrzewania i rusztów mechanicznych do kotłów centralnego ogrzewania,
- wiele publikacji naukowych w specjalistycznych czasopismach technicznych takich jak: Gospodarka Paliwami i Energią, Ciepłownictwo Ogrzewnictwo Wentylacja, Gospodarka Węglem i innych, na tematy związane ze spalaniem paliw, konstrukcją i eksploatacją kotłów oraz racjonalną gospodarką energią cieplną,
- współautorstwo skryptu Politechniki Gdańskiej: Wytwornice Pary–Przykłady Obliczeniowe,
- szereg wystąpień na sympozjach naukowo technicznych z dziedziny gospodarki ciepłno-energetycznej.

Był człowiekiem o bardzo głębokiej i rozległej wiedzy zawodowej oraz o wysokich walorach osobistych.

Zmarł 6 października 1989 roku przy swoim biurku na Politechnice Gdańskiej, w miejscu, w którym realizował swoje pasje zawodowe. Pozostawił pogrążonych w smutku żonę i syna. Potrafił zaszczepić we mnie swój zapał i entuzjazm do życiowej pasji zawodowej. Potrafił sprawić, aby jego fascynacje zawodowe stały się również moimi. Myślę, że w pewien sposób udaje mi się kontynuować Jego dzieło.